

Telegrafformænd, Depotarbejdere og Stationskarle mellem de ansatte, der kunne faa Opholdstillæg. Disse Funktionærer staa nærmest i Klasse med de andre i Paragraffen angivne, og der er i øvrigt til Dels taget Hensyn til Opholdsstedets Dyrhed ved Ansættelsen af den Uge- og Dagløn, som de for Liden oppebære.

ad § 13.

Hvad Størrelsen af Dag- og Timepenge angaar, har man med en enkelt Undtagelse holdt sig til de i Loven af 1892 § 15 opstillede Satser. Som Følge af, at Bane- og Telegrafformænd, Depotarbejdere og Stationskarle foreslaas lønede med Maanedsløn, ere disse ansatte indordnede i denne Paragraf, mellem de øvrige specielle Lønningsklasser, saaledes at Bane- og Telegrafformændenes Dagpenge sættes til 3 Kr. og deres Timepenge til 15 Ore, medens Depotarbejdere og Stationskarle foreslaas normerede med 2 Kr. 40 Ore i Dagpenge og 12 Ore i Timepenge.

Kontorasistenter erholde ifølge Loven af 1892 Dagpenge og Timepenge af henholdsvis 4 Kr. og 20 Ore. I nærværende Forslag har man ændret disse Satser til 6 Kr. og 30 Ore. Den hidtil gældende Beregningsmaade for disse ansatte paafører dem i Birteligheden Tab, idet de Rejser, som Kontorasistenter komme til at foretage — og som i de allerfleste Tilfælde udføres for at deltage i Arbejdet ved Kassebetjening med dertil hørende Opgørelser og Eftertællinger — i Regelen udtrække sig over flere Dage, og et Bederlag af 4 Kr. pr. Døgn ikke er tilstrækkeligt til at dække de Udgifter, som et saadant Ophold uden for deres Hjem medfører.

Bestemmelsen i Loven af 1892 om, at der for Tog-, Lokomotiv- og Stationspersonalets Rattjeneste mellem Kl. 11 Aften og Kl. 5 Morgen ydes Godtgørelse i Form af Timepenge, er foreslaaet udvidet til Lokomotivmestre og Lokomotivformænd, Bærkmestre og Bærkførere, Bane- og Telegrafformænd, Depotarbejdere og Bropersonalet (herunder Brofogeder og Broformænd). Disse Funktionærer ere hyppigt nødte til at udføre Tjeneste om Natten, og de have samme Villighedskrav paa at faa et særligt Bederlag herfor som andre ansatte.

ad § 14.

Denne Paragraf er enslydende med § 16 Loven af 12te April 1892.

ad § 15.

Medens der i Lov af 12te April 1892 (§ 19 Litra l.) kun er fastsat en Aldersgrænse, ved hvilken Statsbanefunktionærer have Ret til at fordre Afsted med Pension, altsaa uden at præstere Bevis for Svagelighed, har man i nærværende Paragraf foreslaaet en Aldersgrænse (det 70de Aar), ved hvilken der skal meddeles dem Afsted med Pension. Det maa anses for formaalstjenligt at fastsætte en saadan Aldersgrænse, der som Regel vil falde sammen med det Tidspunkt, paa hvilket en Mand ophører at besidde den saavel psykiske som rent fysiske Kraft, der maa kræves i Stillinger, der saaledes som Statsbanedriftens omfatte mange artet og i Regelen anstrengende Arbejde.

Man har derhos foreslaaet den Aldersgrænse, ved hvilken de ansatte kunne fordre deres Afsted med Pension, sat til det 65de Aar, hvilken Grænse i Lov af 12te April 1892 kun var sat for enkelte Tjenst kategorier. Man har ment, at det allerede, naar Talen er om en saa høj Alder som det 65de Aar, vilde være uden synderlig praktisk Betydning at forlange Lægeattest.

ad § 16.

I denne Paragraf har man fundet det rigtigt at give Bestemmelser om, hvorledes der skal forholdes, naar Embedsmænd uden for Statsbanedriften overgaa til et Embede under denne og omvendt. Saadanne Regler findes ikke i den nu gældende Lov, men naar et saadant Tilfælde skulde indtræffe, ses det ikke at være Grund til, at vedkommende skulde miste den Udgang til Alderstille og Pension, som andre Embedsmænd beholde, naar de gaa over fra en Stat til en anden.

I Paragraffens 2det Stykke har man optaget § 18 i Loven af 1892.

ad Afsnit III. Pensionering.

Under de Overvejelser, som have fundet Sted angaaende Nødvendigheden og Muligheden af gennem en Revision af Loven om Statsbanedriftens Ordning at tilvejebringe en Forbedring af de lavere lønede Klassers Aar, blev det klart, at dette Maal ikke kunde naas alene ved en Forhøjelse af Lønningerne, der under alle Omstændigheder maatte holdes inden for moderate Grænser, men at det var nok saa vigtigt at søge disse Klassers Pensionering ordnet paa en noget mere tilfredsstillende Maade end hidtil.

Efter de nu gældende Regler er den højeste Pension efter 35 Aars Tjeneste for